

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

1. søndag i advent – 2. desember 2018

Prekentekest: Matt 21,10-17

Lesetekst I: Jes 12,1-6

Lesetekst II: Åp 3,19-22

«Mitt hus skal være et bønnens hus»

Advent

Det er første søndag i advent. Kirkens nyttårsdag. Advent er for å gjøre kjent at noen skal komme: og om noen skulle være i tvil: det er ikke julenissen vi venter på. Julenissen kan være ålreit til sitt bruk, men han må ikke få ta fra oss den viktigste gaven og den viktigste gjesten i julen og førjulstiden. Ordet *advent* betyr egentlig «Herren komme», og har blitt brukt som navn for denne ventetiden helt siden slutten av 400-tallet.

«*Mitt hus skal være et bønnens hus*» - det er Jesus selv som sier det. Kanskje er den beste forberedelsen til å holde preken første søndag i advent at vi selv som skal formidle dagens ord har brukt tid i bønn. Bønn har lett for å bli nedprioritert i en travel hverdag – men skal vi snakke troverdig om dagens tekst, må vi vite hvorfor Jesus sier at bønn er viktig. Da kan vi også gi hjelp til andre, både store og små, til hvordan vi kan be. Bønn hjelper oss med perspektivene. Den hjelper oss å se hvem Gud er. Den hjelper oss å se mennesker rundt oss med Guds øyne og Guds hjertelag.

Dagens tekst

Det er virkelig action i denne teksten!

Like før vår tekst begynner er Jesus blitt hyllet mens han rir inn i Jerusalem på et esel. Dagens tekst starter idet Jesus og hans følge, som så mange andre jøder på den tiden, kommer til tempelplassen.

Det var stor valfart til Jerusalem under påskehøytiden, O.C. Kvarme anslår i sin bok «Det gode landet» at 3-400.000 kom tilreisende for å feire høytiden i og ved tempelet. På tempelplassen kunne det være plass til 150.000. Og på palmesøndag (som ble navnet på dagen i ettertid) skjedde ting i rask rekkefølge nettopp her:

- Jesus jaget ut alle som solgte og kjøpte, ja, veltet pengevekslernes boder og duehandlernes benker! Det ble litt av et leven!
- Like etter møter Jesus noen blinde og lamme – og han helbredet dem! (selv om Jesus må ha opplevd mye stress gjennom denne dagen, er han fortsatt i stand til å se enkeltmennesker og deres behov).
- Barna ropte fortsatt: Hosianna, Davids sønn! Dette forarget overprestene og de skriftlærde – som jo skulle ha bedre forutsetninger for å gjenkjenne Messias enn det barna hadde.
- Jesus besvarer kritikken ved henvisning til Skriftene.
- Så går Jesus ut av byen og tilbringer natten i Betania – han går ikke inn for å skape konfrontasjon med de skriftlærde, og samtidig har Guds sønn behov for fysisk hvile – han var helt og fullt menneske også.

Renset tempelet

Folk trengte dyr og duer til ofringene, de som ikke bodde i eller nær Jerusalem var avhengige av å kunne få kjøpe offerdyr der. Tempelplassen var blitt stedet for salg, og flere av selgerne hadde ord på seg for å drive med lureri og å kreve ublu priser. Det er ikke ofte vi leser at Jesus blir harm eller sint – det er bare i denne situasjonen og den gangen disiplene ville hindre barna i å nå fram til ham. Så når Jesus blir sint her, og røsker fysisk tak i bodene, da er det noe som er viktig for ham. «Mitt hus skal være et bønnens hus!» «Dere har gjort det til en røverhule!»

Kanskje vi kan kjenne oss igjen i livet på tempelplassen? Hva er det som preger vår forberedelse til julehøytiden? Hva er viktig for oss? På en av mine reiser til Midtøsten kom jeg i prat med en palestinsk kristen om advent. Han var ikke opptatt av å gjøre huset rent til jul. Adventstiden var en viktig tid for å forberede seg selv til jul ved regelmessig faste noen dager hver uke og ved å gå til skrifte. Selvransakelse. Tilgivelse. En slags åndelig rengjøring før høytiden. Det ligger mye livgivende i denne tradisjonen – vi kan ha noe å lære.

Midt iblant dere

700 år før Jesus ble født, ropte Jesaja ut med jubel at «Israels Hellige er stor, han er midt iblant dere.» Et uttrykk som er godt kjent fra løvhyttefesten – Gud var midt iblant dem under vandringen fra slaveriet i Egypt til det lovede land. Johannesevangeliet bruker i prologen nettopp den samme betegnelsen om Jesu fødsel: «Ordet tok bolig blant dem».

Familiegudstjeneste

Dette er en fantastisk flott tekst for familiegudstjenester også. «Mitt hus skal være et bønnens hus.» Gud vil så gjerne lytte til oss, høre hva vi tenker på og er opptatt av. Gleder og uro. Omsorg for andre og behov for omsorg for egen del. Og lovprisning. Derfor vil han at gudshuset skal være et bønnens hus – at ingen må få ødelegge eller ta oppmerksomheten bort fra kontakten med Gud selv. Praktiske bønnestasjoner hvor man kan tegne bønner (også takkebønner), skrive bønner, tenne lys, legge steiner ved et kors med en bønn for noe man synes er vanskelig osv. Kanskje lage en egen takketavle der både store og små kan skrive hva de er glade for og vil takke for på remser av papir eller stoff – blir det gjort pent kan det være ålreit å ha det hengende gjennom hele adventstiden. Disse aktivitetene kan også gi hjelp for store og små til å finne nye måter å be på.

I v.15-16 i evangelieteksten handler det nettopp om barna; de hadde skjønt hvem Jesus var og takket og priste han – mens de som burde ha skjønt det først, overprestene og de skriftlærde, fortsatt ikke hadde skjønt det og de ble «forarget». Gud elsker lovsang fra barnemunn!

Da passer det fint å synge «Hosianna, Davids sønn!» (Nos 22 og 23) og Tenn lys (NOS 25) som tar fram at jord og himmel møtes. Midt iblant oss.

Jorunn Andestad Langmoen

Lærer, tidl. Assisterende generalsekretær i Den Norske Israelsmisjon

jorunnandlang@gmail.com